

## Samenvatting

Dit rapport is het resultaat van een verkennend onderzoek naar de verspreiding en zeldzaamheid van de waterroofkevers in Vlaanderen. De vorige Rode lijst van de waterroofkevers van Vlaanderen (Bosmans 1994) is alweer 18 jaar oud en een nieuwe Rode lijst drong zich op. Verder werden er nog nooit eerder verspreidingskaarten gemaakt van alle soorten.

In totaal zijn er 106 soorten aangetroffen in Vlaanderen. Van al deze soorten zijn verspreidingskaarten gemaakt en ook is er een indicatieve Rode lijst opgesteld, uiteindelijk is gekeken of er bepaalde trends zichtbaar zijn inzake verspreiding en voorkomen en zijn voor elke trend de mogelijke oorzaken onderzocht.

Op basis van hun verspreiding zijn de soorten ingedeeld in vier verschillende geografische groepen: de Kempense groep, de kust groep, de Leemstreek groep en de groep met een globale verspreiding.

De eerste groep bestaat uit 36 soorten die vrijwel uitsluitend voorkomen in de Kempen in voedselarme en zure wateren. De soorten (7) uit de tweede groep zijn soorten van brakke wateren en soorten die in de kuststreek algemeen zijn maar daarbuiten vrijwel uitsluitend voorkomen in pionierwateren. De vijf soorten van de Leemstreek-groep zijn beperkt tot bronnen en bronbeken. De laatste groep bestaat uit 32 soorten die in heel Vlaanderen aangetroffen worden, het gaat hier veelal om algemene, eurytope soorten en soorten van voedselrijke wateren. Verder zijn er nog 26 soorten welke niet in deze vier groepen konden worden ingedeeld doordat er te weinig gegevens van beschikbaar waren, of die geen duidelijk verspreidingspatroon hebben.

De indicatieve Rode lijst is opgesteld volgens de criteria van de IUCN en de methode is dezelfde als die van de Rode lijst van de Belgische Orthoptera (Lock et al. 2010). Van de 106 inheemse soorten blijken er 21 uitgestorven in Vlaanderen en nog eens acht soorten zijn met uitsterven bedreigd. 15 soorten vallen onder de categorie 'bedreigd' en nog eens 20 soorten zijn kwetsbaar. Van de niet bedreigde soorten vertonen er 10 een achteruitgang. Slechts 32 soorten zijn momenteel niet in gevaar. In vergelijking met de Rode lijst uit 1994 zijn de soorten van voedselarme wateren erop vooruitgegaan terwijl een aantal soorten van mesotrofe en eutrofe wateren erop achteruit zijn gegaan.

Als laatste is er gekeken of er bepaalde trends (veranderingen) in de verspreiding en het voorkomen van waterroofkevers zichtbaar zijn. De belangrijkste trends die hier gevonden zijn, zijn de inkrimping van het areaal van veel soorten van voedselarme wateren, de achteruitgang van soorten met een westelijk verspreidingspatroon, het verdwijnen van een aantal soorten van mesotrofe en eutrofe wateren en de ontdekking van twee nieuwe soorten voor Vlaanderen. Voor elke trend zijn enkele mogelijke oorzaken aangehaald.